

Ekko de gekko

Iris de Bildt

Ekko de gekko

Ekko de gekko

ISBN: 9789464480054

copyright© 2021 Iris de Bildt

www.bravenewbooks.nl/irisdebildt

illustratie omslag: Maron Hilverda

www.maronhilverda.nl

druk- en bindwerk: Brave New Books

Inhoud

- 1 De jongen uit Afrika 7
- 2 Een vreemde opa 13
- 3 De Berkelstraat 19
- 4 Een nieuw schooljaar 24
- 5 Het geheimzinnige kistje 33
- 6 De geluidsgrijper 42
- 7 De auditie 49
- 8 Neef Feliks 55
- 9 Het filmpje 59
- 10 De winterkermis 65
- 11 De jachthut 71
- 12 Een aparte gymles 78
- 13 Het oog van Gharar 85
- 14 Een engerd in het bos 91
- 15 Oude vriendschap 96
- 16 Een lange nacht 100
- 17 Het lentefeest 111

De jongen uit Afrika

‘Harder papa!’, schreeuwde Ekko en hij zwaaide met zijn vuist in de lucht.

Met zijn andere hand hield hij zich goed vast aan de autodeur. De Jeep waarin hij zat schudde hard heen en weer op het stoffige zandpad van het wildreservaat.

Grijnzend keek zijn vader, die naast hem achter het stuur zat, hem aan en gaf nog wat extra gas. Hij hield met de hand waarmee hij niet stuurde stevig zijn hoed vast op zijn hoofd, zodat die niet wegwaaide.

Het werd al bijna avond. De zon zakte steeds verder naar beneden en kleurde de lucht geel, rood en oranje.

De dieren die zich overdag verstopt hadden voor de hitte van de Afrikaanse zon kwamen overal om hen heen voorzichtig weer tevoorschijn.

Ekko trok zich op aan de lage voorruit van de auto en ging rechtop staan. Hij zag tegen de heuvels in de verte giraffen staan en hoorde in de verte apen schreeuwen.

De warme wind blies hard door zijn bos donkere krullen en liet ze wild dansen in de wind.

Nog ongeveer een kwartier rijden en dan waren ze thuis. Hun huis lag hier midden in het reservaat. Ze woonden er al bijna vijf jaar, sinds zijn ouders in Kameroen waren komen werken. Zijn vader was opzichter hier in het reservaat en zijn moeder werkte in het dorp verderop als dierenarts.

Bezorgd keek Ekko naar de zakkende zon. Ze moesten opschieten, want het werd nu snel donker en dan werd het gevaarlijk om nog tussen de wilde dieren te rijden.

‘Kijk daar! Olifanten’. Vader stootte Ekko aan en wees naar een plek verderop langs de weg. Achter een bos hoge struiken zag Ekko een kleine kudde olifanten.

Vader ging heel langzaam rijden. Hij reed verder het zandpad af en draaide de contactsleutel om, zodat de motor van de auto uitviel. Het werd stil om hen heen. Alleen het tjirpen van de krekels in het gras was nog te horen. Zachtjes rolde de auto door, een stukje van de weg af, tot vlak bij de groep olifanten.

Achter de struiken lag een waterpoel. Een grote mannetjesolifant zoog met zijn slurfliters water in één keer op, waarna hij het spetterend over zichzelf heen spoot. Bij de waterrand stonden nog vier olifanten te drinken, met twee kleine olifantjes naast zich. Dit kon gevaarlijk zijn, wist Ekko. Hij vond dat ze veel te dicht bij de olifanten stonden.

De olifanten hadden hun auto opgemerkt en waren gestopt met drinken. Ekko bleef doodstil zitten. Een zweetdruppel rolde vanuit zijn nek over zijn rug.

Ondertussen had vader zijn fotoestel gepakt. ‘Kijk, baby olifantjes’, fluisterde hij. Hij wees naar de twee kleine olifantjes.

De grote mannetjesolifant draaide zich om. Hij kwam luid trompetterend uit het water en begon kwaad met zijn oren te flapperen.

Voorzichtig leunde vader uit het raampje van de auto. Hij draaide aan de lens van zijn fotoestel om de olifanten en hun kleintjes goed op de foto te krijgen.

Ekko keek langs het hoofd van zijn vader naar de olifanten. Van zo dichtbij waren ze echt enorm groot.

‘BOEM!’ Een harde klap op het dak van de auto liet Ekko verschrikt opvliegen uit zijn stoel.

‘Gelukt!’, bromde vader tevreden. Hij wurmde zijn lichaam weer naar binnen en legde het fotoestel op de achterbank. Daarna startte hij de motor en reed voorzichtig weg om de olifanten niet verder te storen. In het licht van de autolampen fladderden kleine vliegjes.

‘Wat een geluk dat we nog een foto konden nemen, want het begint nu echt te schemeren’. Vader stuurde het zandpad weer op. ‘Die gaan we thuis meteen aan mama laten zien. Weet je wat? Pak de camera even, kijk jij eens of de foto’s mooi geworden zijn’.

Ekko zat nog steeds geschrokken op zijn stoel. ‘Hoorde je dat? Wat was die klap op het dak?’, fluisterde hij en wees naar het dak.

‘Klap?’, vroeg zijn vader. ‘Geen idee. Ik heb niks gehoord’.

Ekko haalde zijn schouders op. Hij draaide zich om naar de achterbank en stak zijn hand uit om de camera te pakken.

‘Aaah!’ Geschrokken trok hij zijn hand terug. Op de achterbank zat een aap. In zijn poten had hij het fototoestel. Hij keek Ekko grommend aan. Opeens begreep Ekko wat de klap op het dak was geweest.

‘Pap! Er zit een aap op de achterbank!’, schreeuwde hij. Boos strekte hij zijn arm uit naar de aap. ‘Geef hier dat fototoestel!’ De aap probeerde hem te bijten en dook krijsend naar een hoek van de achterbank. Met zijn scherpe hoektanden begon hij aan de rand van de lens te bijten.

Vader keek over zijn schouder en trapte hard op de rem. ‘Weg met dat beest!’, riep hij woedend. ‘Grijp dat toestel!’

Ekko wurmde zich nu helemaal tussen de twee voorstoelen door en graaide naar het fototoestel.

De aap hield de camera stevig vast. Grommend ontblootte hij zijn scherpe gele tanden. Ekko rook de vieze stank die uit de bek van het beest kwam. Die tanden....daar was iets geks mee aan de hand... ineens begonnen ze te veranderen. Ze werden groter... en scherper en puntiger. De ogen van de aap glansden gevaarlijk en felrood in het donker.

Ekko knipperde bang met zijn ogen. De rode ogen van de aap veranderden in cijfers. Een drie met een dubbele punt en twee nullen erachter.

Met dikke ogen van de slaap keek Ekko naar de wekker op zijn nachtkastje. In rode letters stond er drie uur ’s nachts. Het was allemaal een droom geweest. De rode ogen waren geen ogen maar de cijfers op zijn wekker.

Trillerig klikte hij zijn nachtlampje aan. Hij zwaaide zijn benen over de rand van zijn bed en nam een slok water uit het glas dat op zijn nachtkastje stond.

Vanaf een fotolijstje aan de muur keek zijn vader hem vrolijk grijnzend aan. Hij had dezelfde felblauwe ogen als Ekko. Bovenop zijn rode krullen droeg hij zijn hoed. Zijn gebruinde arm had hij vrolijk om de

schouder van zijn moeder geslagen. Afrika. Het Afrika uit zijn droom. De droom verdween langzaam nu hij wakker begon te worden, maar zijn vader woonde nog echt in Afrika. Ver weg. En hij woonde nu hier, bij zijn opa in het koude Nederland. In het kleine dorpje Marenbeek, waar bijna niks te beleven viel.

Hij wilde dat hij nog in Afrika woonde, dat hij nog bij zijn vader zou zijn. Hij zou ook willen dat alles nog was zoals vroeger. Toen mama nog niet dood was. Alles was opeens veranderd, twee jaar geleden. Hun leven was eerst perfect. Maar toen werd mam gebeten door een giftige slang. Ze werd meteen heel ziek en het antigif dat de dokters in het ziekenhuis had gegeven kwam te laat. Ze was al te ziek.

De dokters zeiden dat er niks meer aan te doen was. Toen ging ze dood. En nu had hij dus geen moeder meer.

Ekko zuchtte en zette zijn glas terug op het nachtkastje.

Hij liep naar het fotolijstje en raakte met zijn wijsvinger zijn moeder aan.

In zijn hoofd hoorde hij wat zijn vader na de begrafenis tegen hem gezegd had toen ze thuiskwamen. ‘Je kan niet in Afrika blijven wonen. Je moet naar een goede school en dat kan hier in het reservaat niet. Je moeder heeft je zelf altijd lesgegeven. Maar nu ze er niet meer is kan dat niet meer. Ik moet hier blijven om in het wildreservaat te werken’.

Verdrietig had Ekko naar zijn vader gekeken. Hij wilde het liefst zijn ogen dichtknijpen en alle nare dingen die gebeurd waren vergeten.

‘Je kan in Nederland naar school’, had hij vervolgd. ‘Je gaat bij mijn vader in huis wonen. Dat is het huis waar ik vroeger, toen ik zelf nog een kind was, ook woonde. Je krijgt zelfs mijn oude kamer’.

Ekko had zijn vader niet aangekeken. Zijn ogen prikten, maar hij wilde niet dat zijn vader hem zag huilen. Hij snapte best dat er geen andere oplossing was.

‘Maar maak je maar geen zorgen jongen’, zei vader. ‘We gaan gewoon veel met elkaar bellen, en in de zomervakanties kom je gewoon lekker hier in Afrika logeren. En als je klaar bent met school kan je kiezen waar je wilt wonen. Als je dat wilt kom je dan gewoon weer hier terug’. Hij had Ekko stevig tegen zich aangedrukt.

Een zacht zuchtje wind kwam door het open raam op zijn zolderkamer en liet de gordijnen wapperen.

‘Wat zou papa doen als ik bel dat ik nu al terug wil naar Afrika?’ fluisterde Ekko. Hij plofte neer op zijn bed en keek naar de sterren die tussen de open gordijnen zichtbaar waren.

De modelvliegtuigjes die aan de hoge balken voor zijn raam hingen wierpen donkere schaduwen op zijn muren die langzaam en griezelig bewogen.

Vanuit een hoek van de kamer klonk zacht geritsel. Het geluid kwam uit een grote glazen bak die naast zijn bureau stond. Het beest in de bak was door het donker niet goed te zien, maar zijn ogen glansden goudgeel in het licht van de maan.

Even huiverde Ekko en dacht terug aan de droom. Hij liep naar de bak en ging er op zijn knieën bij zitten.

‘Heb je honger, Gekkie?’ vroeg hij. Vanuit de bak keek zijn Gekko naar hem op.

Ekko pakte van zijn bureau een paar stevige leren handschoenen, trok ze aan en liep naar zijn raam om het dicht te doen.

Gekkie, zijn gekko, en hij waren al heel lang bij elkaar. Al sinds hij nog in Afrika woonde. Zijn vader had hem als cadeau meegenomen van de Mauritiuseilanden. Hij had Ekko verteld dat het een Tokeh Gekko was.

Ekko vond hem er schattig uitzien. Hij kon zelfs van kleur veranderen. Overdag was hij grijsig met oranje vlekken, maar ’s avonds veranderde zijn grijze huid in felblauw. Hij had een hele grote bek met kleine scherpe tandjes. Die bek was felrood, zodat het leek of hij net op een rode lolly had gezogen. Gekkie was nu al net zo groot als zijn onderarm, maar toen hij hem net had gekregen paste hij nog makkelijk in zijn hand.

Zijn vader had verteld dat de gekko niet zo schattig was als hij er uitzag. Hij had kleine scherpe tanden en sterke kaken en als hij beet liet hij niet meer los. Daarom gebruikte Ekko altijd stevige handschoenen om hem op te pakken.

Als hij in de handschoen werd gebeten dan kon hij die gewoon uit doen en samen met Gekkie in de bak leggen. Soms liet Gekkie de

handschoenen pas een uur later los. Het was een echte doorbijter, maar dat vond Ekko juist zo tof aan hem.

Toen ze nog in Afrika woonden mocht Gekkie vaak loslopen in zijn slaapkamer, om muggen en grote spinnen te vangen. Hij had zelfs wel eens een scorpioen gevangen.

Hier in Nederland zat hij vaak onder een warme lamp, maar hij mocht ook loslopen in zijn slaapkamer. Het liefst zat Gekkie dan tegen de muur bij het raam, lekker dicht bij het licht waar hij op vliegjes en mugjes loerde. Hij had speciale hechtschijfjes onder zijn tenen waarmee hij tegen de muur bleef kleven.

‘Toe maar, laat maar zien wat je kan’, fluisterde Ekko. Hij pakte Gekkie voorzichtig uit zijn bak en zette hem tegen het raam.

Gekkie bleef op het raam kleven. ‘Daar bij de sterren is mijn moeder’, wees Ekko. ‘Herinner je je haar nog?’ Een traan glinsterde in zijn ogen.

Gekkie klom langs het raam omhoog en over de muur richting het plafond. Ekko hurkte naast zijn bed en voelde er met zijn hand onder. Hij haalde een houten bakje tevoorschijn.

‘Eens kijken wat er vanavond op het menu staat’. In de deksel van het bakje waren allemaal kleine luchtgaatjes gemaakt. Op de deksel van het bakje stond met watervaste stift een woord geschreven.

‘Kakkerlakken’, stond er met kriebelige letters.

‘Zelf voor je gezocht in de tuin, Gekkie’. Voorzichtig zette Ekko zijn nagels onder de rand van de deksel en wipte het omhoog. Tientallen zwarte kakkerlakken schoten angstig heen en weer in het doosje. ‘He-laas makkers’, grijnsde Ekko, ‘jullie laatste uur heeft geslagen’.

Hij trok zijn beschermende handschoenen weer aan en plukte zijn gekko van de muur. ‘Etenstijd’, fluisterde hij. Hij zette Gekkie in zijn terrarium en schudde er wat kakkerlakken bij.

Gapend stapte hij terug in zijn warme bed. Het lege doosje schoof hij terug onder zijn bed.

‘Eet smakelijk Gekkie’, zei hij. Tevreden trok hij de deken over zich heen.